

17. 3. 2012 | poslední aktualizace: 21. 3. 2012 09:23

Jak to chodí v satelitu za Prahou. Za deset let desetkrát víc obyvatel a žádné chodníky

Pro své děti nemají školy ani školky, jezdí po rozkopaných cestách a v noci se domů vracejí potmě, protože tu není veřejné osvětlení. V Květnici, satelitním městečku za Prahou, žije oficiálně přes tisíc lidí, ve skutečnosti však až dvojnásobně víc.

Tereza Hromádková

Je teplý, slunečný březnový den, v Květnici, satelitním městečku u Prahy, to ale vypadá jako po vymření. Jen tu a tam se v dálce mihne maminka s kočárkem nebo pejskař.

„Věděli jsme, že tady není školka ani škola, ale když jsme tu chtěli koupit pozemek, bývalé zastupitelstvo obce nám tvrdilo, že to tady během několika let bude,“ vzpomíná Eva Kohoutková, která se do Květnice přistěhovala s rodinou před dvěma a půl roku.

„Ze začátku jsme školu nebo školku ještě nepotřebovali a byli jsme smířeni s tím, že budeme hodně jezdit autem. Teď to na nás ale doléhá a museli jsme koupit druhý vůz. Dojíždíme i k obvodnímu a dětskému doktorovi. Vypadá to, že budeme doživotní taxikáři,“ povzdechne si mladá maminka, když opouštíme starou náves Květnice a zatáčíme do nové satelitní zástavby.

Některé domy jsou tu ještě rozestavěné, jiné svítí novotou. Zahrady bez vzrostlé zeleně působí pustě. Venkov to už není, ale město také ne.

[Stovky nových bytů zlevňují. Vyšší sazbě DPH navzdory - čtěte ZDE](#)

Architektura nově přistavěných částí očividně nikomu neležela příliš na srdci, mezi standardními katalogovými domky se tu a tam z ničeho nic zjeví supermoderní betonová krychle nebo obří dřevostavba připomínající stodolu. Ulice jsou nedokončené, v některých částech nové zástavby chybí finální povrchy, osvětlení i chodníky.

„Postrádám tady místo, kde by se lidi potkali, když jdou ven, něco jako náměstí. V Květnici je to roztříštěné a kromě dětského hřiště a nedávno otevřeného mateřského centra se nemáme s ostatními rodiči kde scházet,“ uvádí možnou příčinu Eva Kohoutková.

*Satelitní městečko Květnice leží na východ od Prahy. Jedna jeho část je zcela odříznuta od zbytku obce.
foto: Martin Svozílek*

Krát deset

Květnice leží blízko Úval, na východ od metropole. Její jádro tvoří stará zástavba okolo hlavní silnice s hospodou a dvěma rybníky. Ještě před deseti lety to musela být docela roztomilá vesnička. Tehdy tady žilo 120 obyvatel. Dnes jich úřady evidují přes 1300. Přitom se odhaduje, že ve skutečnosti jich v obci žije skoro dvojnásobek.

Květnice za posledních deset let vypustila do okolí čtyři nové satelity. Tři jsou ještě relativně blízko centra, ale jeden spojuje s vesnicí jenom úzká silnice bez chodníku. Shluk městských vil a řadovek vypadá uprostřed polí, jako by přiletěl z jiné planety. Předvoj něčeho, co už nepřijde.

Celkem v Květnici přibylo na 450 domů, kromě nich je tu ještě pás pozemků s rozestavěnými základy řadovek. Projekt je ale už léta nedokončený.

[Každé čtvrté dítě se nevešlo do školky, ubylo kvalifikovaných učitelů, řekla inspekce - čtěte ZDE](#)

„Původní územní plán z roku 1998 počítal s novou zástavbou, ovšem zdaleka ne v takovém rozsahu, jako je dnes. V centru Květnice měla být škola a školka, lékař, obchody. To všechno nám bylo slíbeno, když jsme si tady před deseti lety kupovali pozemky,“ vzpomíná jeden z novousedlíků a současný starosta Jiří Prouza.

„Jenže pak se zvětšila zastavitelná část území a obecní pozemky se poskytly developerům, kteří na nich chtěli postavit co nejvíc domů. Oproti původnímu plánu přibyly satelity, ale objekty pro občanskou vybavenost nevznikly,“ shrnuje Jiří Prouza.

Kvůli překotné zástavbě trpí Květnice typickými neduhy vznikajících satelitních městeček – včetně nedokončených chodníků a osvětlení. Developerské společnosti, které satelitní části stavěly, si je totiž nechaly od jednotlivých majitelů zaplatit, ale nevybudovaly je. Situace se kvůli složitým majetkovým vztahům mezi majiteli domů a developery zlepšuje jen pomalu.

„V Květnici II, kde bydlím, vlastní nedokončenou infrastrukturu Flipperstav. My, jakožto majitelé domků, jsme ji sice v roce 2003 zaplatili, ale pořád nemáme dokončeno,“ vysvětluje Markéta Štrosová, která začala do dění v Květnici zasahovat původně jako členka občanského sdružení, později jako opoziční zastupitelka a v současnosti jako místostarostka.

Jediným řešením podle ní je, že si lidé zaplatí dokončení infrastruktury

Natrvalo ne

„Nejstarší Lucka teď půjde do první třídy. Absolvovali jsme zápisy ve třech školách v okolních vesnicích, tak uvidíme, jak to dopadne,“ probíráme později s Evou Kohoutkovou, jaké mají květničtí rodiče možnosti. „Chtěli bychom školu směrem na Prahu, aby mohl manžel ráno dceru odvézt. A taky by bylo dobré, kdyby brali přednostně sourozence, aby nebylo každé naše dítě později v jiné škole.“

Nejstarší dcera Lucie chodí zatím do školky v nejbližší Sibříně, kde je zajištěno několik míst i pro předškolní děti z Květnice.

Právě chybějící školní zařízení je asi nejpálčivějším problémem vesnice. Jenže obec nemá příliš možností, kde je postavit. „Obecních pozemků už je tu málo. Ideální by bylo centrum vesnice, kde stojí starý statek, jenže tuto část odkoupil od původního vlastníka investor a naplánoval tam čtyř- až pětipodlažní domy,“ vysvětluje starosta.

Součástí bytového komplexu sice měla být občanská vybavenost včetně školky, ale proti tomu se místní občanská sdružení ohradila.

Proč? Jak ve svém zdůvodnění uvádí občanské sdružení Květnice vzkvétající, projekt počítá s mateřskou školkou pro asi 40 dětí a na zbylou občanskou vybavenost s tisícem metrů plochy. To nemůže potřeby Květnice, jejíž předpokládaná velikost bude činit v nejbližších letech až šest tisíc obyvatel, uspokojit. Obyvatelům se navíc nelíbí, že navržené domy budou moc vysoké a přivedou do obce další náplavovou vlnu. Stavět se tedy zatím nezačalo a probíhají jednání.

[Češi opět touží po nájemním bydlení. Srovnajte ceny v různých regionech - čtěte ZDE](#)

„Asi třikrát jsme se loni s investorem sešli a snažili jsme se dohodnout. Jejich návrhy na redukcí projektu jsou ze 400 bytů na 170. To by bylo únosné, ale jen kdybychom měli občanskou vybavenost a pořádnou silnici,“ je přesvědčen Jiří Prouza.

Nedostatek pozemků a tím pádem škol je pro Květnici „smrtící“. Nově příchozí si sem nechtějí přihlásit trvalé bydliště. „Když se uvažuje o tom, že se zbuduje nějaké školské zařízení, odhaduje se počet dětí ve vztahu k tomu, kolik lidí je v obci trvale hlášeno. Což v Květnici zdaleka neodpovídá realitě. Jenže nepřihlášení zase argumentují tím, že díky svému trvalému bydlišti v Praze tam mohou dát dítě do školky, tak proč by se hlásili sem. Je to začarovaný kruh,“ myslí si Markéta Štrosová.

nejen i o část veřejných financí.

Na brigády nechodí

Vzhledem k tomu, že problémy vesnice už nějaký ten rok trvají, došlo při volbách na podzim loňského roku k výměně zastupitelů na obecním úřadě. Starousedlíky vystřídali lidé ze satelitů. Co si o této přeměně dnes myslí bývalý starosta Ladislav Rathouský, nebylo možné zjistit. Vyjádřit se odmítl.

Starousedlíci ale jeho působení nehodnotí zrovna přísně. Když se ptám v hospodě U Javůrků hostinské Drahomíry Soustružníkové, co si o bývalém starostovi myslí původní obyvatelé vesnice, slyším spíš chválu, protože se ve staré části Květnice v souvislosti s novou výstavbou podařilo vybudovat kanalizaci a rozvod plynu.

Výhrady směřují spíš k novému vedení úřadu. „Lidem se nelíbilo, když stávající osazenstvo obecního úřadu nařídilo zpětně uhradit příspěvek za připojení pozemku k inženýrským sítím,“ tvrdí Drahomíra Soustružníková.

Ten se totiž podle výjimky ve vyhlášce nevztahoval na majitele pozemků, kteří měli v obci trvalé bydliště před rokem 2002. Jenže nové zastupitelstvo, podpořeno ministerstvem vnitra, tuto jejich výjimku z placení zrušilo.

[Majitelé nových domů za Prahou se vzbouřili. Dostali zmetky plné nedodělků - čtěte ZDE](#)

„Nově přistěhovalým se nedivím, že se nechtějí s chybějícími službami smířit,“ říká Jiří Pavlíček, majitel střelnice s restaurací, který byl starostou Květnice na začátku 90. let a podílel se na přípravách původního územního plánu. „Na začátku jsme počítali tak se dvěma stovkami rodinných domů,“ vzpomíná.

„Byla chyba, že se Květnice potom tak strašně rozrostla. Lidé ze satelitů by teď ale všechno chtěli po obci, a přitom sami pro ni nejsou ochotni udělat nic. Když se vypíše brigáda, přijde jich zlomek a jsou to pořád ti samí. To je potom těžké.“

Na některých nově příchozích mu také vadí, že nechávají všude pobíhat a kálet psy, kterých je v satelitech požehnaně. „Udělali jsme si tady u restaurace takové malé hřiště původně pro naše vnoučata, ale chodí sem na něj mámy s dětmi. Když vyjdeme ven, některé ani nepozdraví. Že by se zeptaly, jestli mohou hřiště použít, je taky nenapadne. A úderem páté, když otvíráme, řada z nich zmizí, abychom se jich nedej bože nezeptali, jestli si něco nedají,“ kroutí hlavou Pavlíček

Všechno zlé

Jestliže má bydlení v Květnici řadu vad na kráse, na druhou stranu skýtá i výhody. „Máme výborné vztahy se sousedy. To nás tady hodně drží. Vzájemně si pomůžeme i pohlídáme děti, dokonce jsme si kvůli tomu vyrobili schůdky, abychom si je mohli předávat přes plot,“ směje se Eva Kohoutková a ukazuje do rohu rozlehlé zahrady.

Přes všechny nedostatky se nebáli s manželem do svého domu v Květnici – na rozdíl od pražského bytu – přivést třetího potomka. „Děti jsou tu šťastné, mají svou ‚květnickou partu‘ a my oceňujeme klid a větší prostor, který bychom ve městě neměli.“

„Není to tady stejné jako v anonymním paneláku na sídlišti. Například kvůli problémům s developery jsme se naučili bránit společně. To nás dalo dohromady,“ myslí si také místostarostka Markéta Štrosová. „Společný nepřítel“ stál tak v Květnici u zrodu občanské angažovanosti. Novousedlíkům se podařilo pozastavit další výstavbu a začali se starat o život v obci.

Autoři: [Tereza Hromádková](#)

Copyright © 1996-2012 Economia, a.s., Hospodářské noviny IHNED ISSN 1213 - 7693

Informace o inzerci, inzertní kontakt inzerce@ihned.cz, redakční kontakt redakce@ihned.cz. Další kontakty [zde](#).